

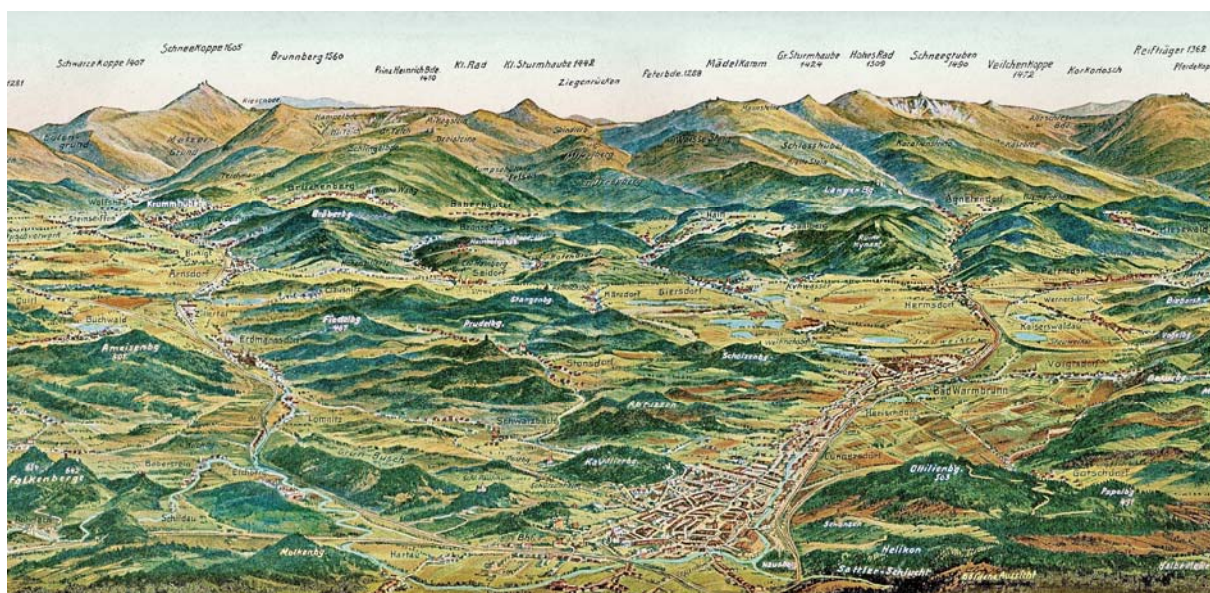
Fot. sekcja

Seria I: Praca i życie prywatne
(Strony 292 – 302)

Seria II: Wydarzenia podczas
 czas radnego miejskiego
(Strony 303 – 314)

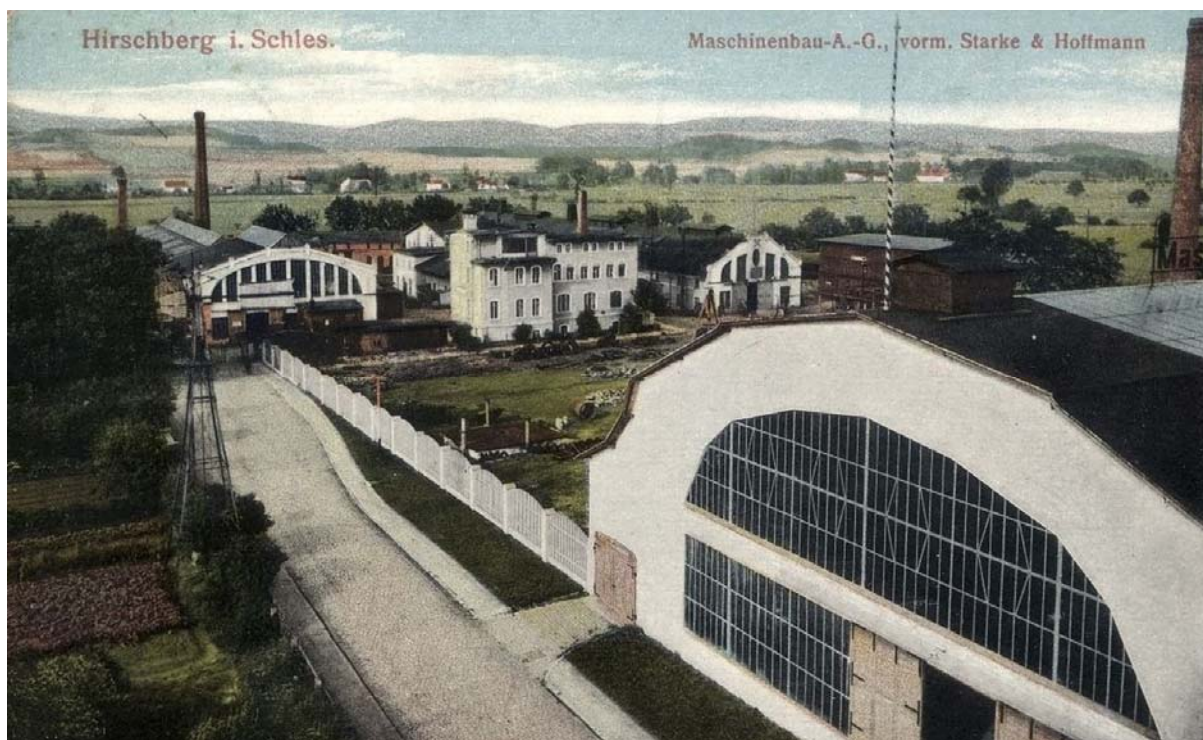
Kiedy Bruno Ablaß po raz pierwszy pojechał ze swoim ojcem na Hirschberg, otrzymał ten niezapomniany widok na położenie miasta i na Karkonosze ze Schneekoppe. Na zdjęciu znajduje się również rysunek kompletnego herbu Hirschberga z barwami miasta w kolorze niebieskim i srebrnym.

Dolina Hirschberg nie jest po prostu płaską krainą otoczoną górami, ale przeplata się z wieloma wzgórzami i wyniesieniami, z których niektóre nosiły melodyjne nazwy, takie jak "Falkenberge", "Felsenkippe" czy "Abruzzen". Na pierwszym planie przebiega linia kolejowa; tutaj ma ona formę pętli otwartej na południe. Mapa miasta przedstawiająca tę pętlę jest natychmiast rozpoznawalna jako mapa miasta Hirschberg.

Nowy obywatel Hirschberga szybko zorientował się, że w mieście znajdują się również ważne obiekty sakralne, takie jak protestancki "Gnadenkirche" oraz ważne zakłady przemysłowe.

Maschinenbau-A.-G., dawniej Starke & Hoffmann

Das Königl. Land- und Amtsgericht an der Wilhelm-Strasse

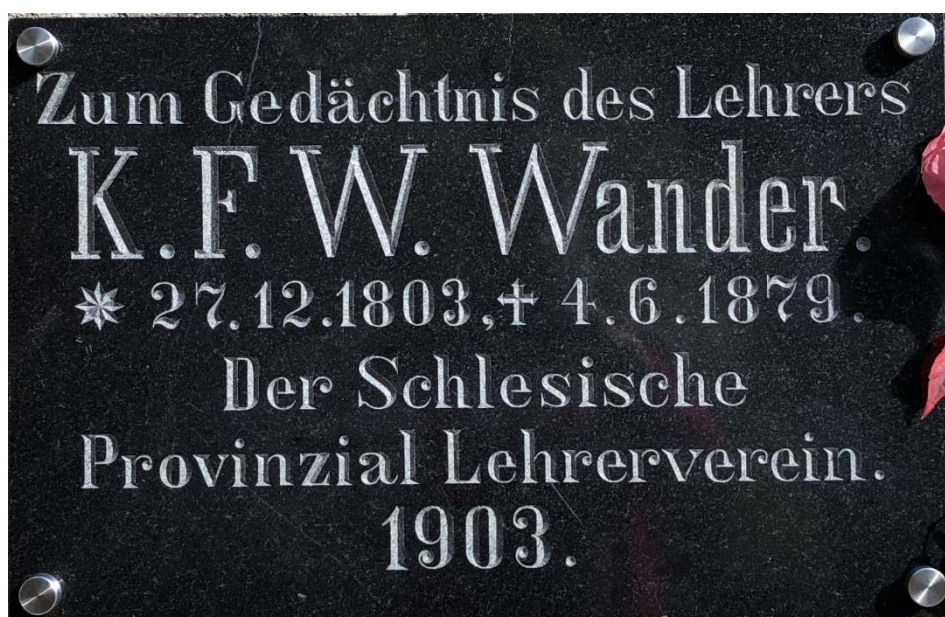
W tym budynku odbywała się istotna część działalności zawodowej dr Ablaśa: tutaj reprezentował osoby poszukujące sprawiedliwości, np. dłużników pozwanych o zapłatę lub wierzycieli pozywających o zapłatę, i tutaj bronił osoby oskarżone o przestępstwo.

Hedwig Vogdt i Bruno Ablaś jako Narzeczona (grudzień 1896).

Rodzina mieszkała na początku w narożnym domu po lewej stronie. Jako małe dzieci córki mogły patrzeć przez okno na kościół katolicki i jego przedpole i być świadkami wydarzeń religijnych..

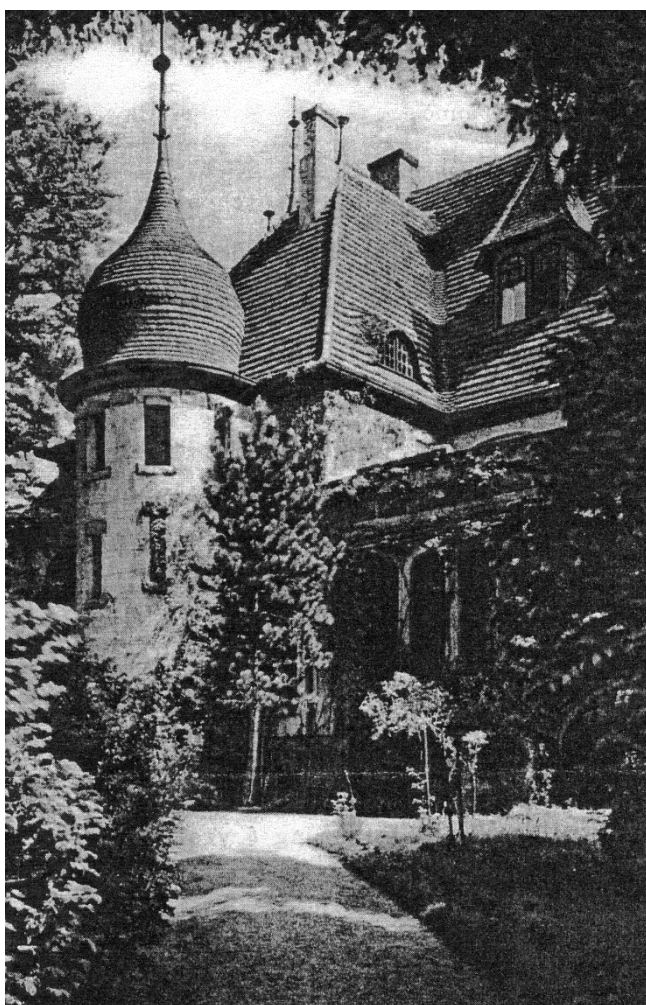
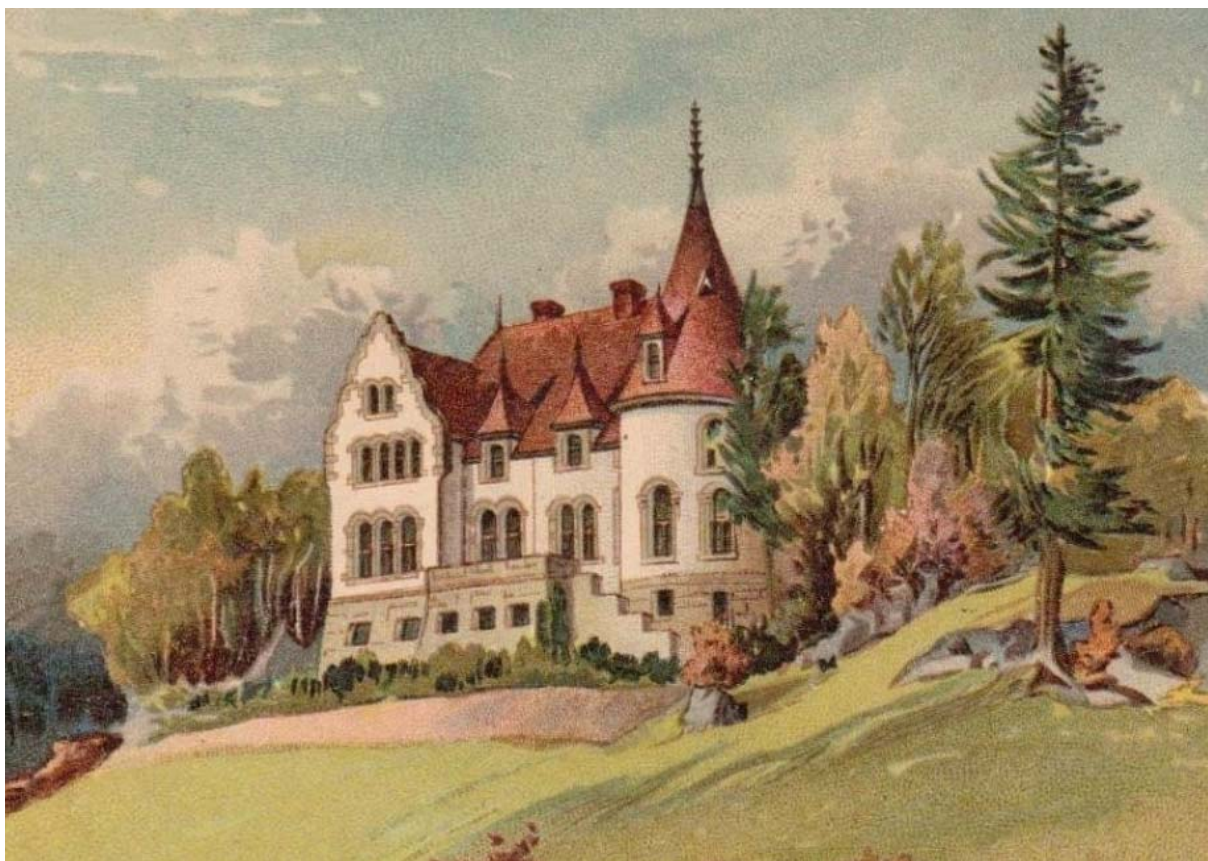
Rozdział 7a: Podczas obchodów 100. rocznicy urodzin nauczyciela Wilhelma Wandera ta tablica została wmurowana przy jego grobie.

Willa Abłaß, widziana od strony Wilhelmstraße. Biuro mieściło się w czterech pomieszczeniach na parterze; od lewej do prawej: gabinet dr Abłaßa, gabinet dr Rotha, pokój kierownika biura, pokój pracowników biura, ten ostatni w późniejszej dobudówce z tarasem na dachu. Brama po prawej stronie została zbudowana dopiero po 1945 roku.

Tutaj widać duży rozmiar tarasu na dachu. Z przodu zdjęcia tył garażu, zwanego wówczas "Kraftwagenschuppen", który syn Wolfgang Abłaß wybudował jesienią 1936 roku.

Rozdział 8: Dom Gerharta Hauptmanna w Agnetendorfie, zwany "Wiesenstein", ma 2 wieże: na dolnym zdjęciu wieża schodowa, na górnym zdjęciu wieża z pokojem wieżowym, w którym od czasu do czasu nocowali goście Hauptmanna, np. rodzina Ablaß.

Na tym dworcu rozpoczynały się i kończyły wszystkie podróże, które dr Abłaß odbywał w ciągu swojego życia - czy były to podróże do parlamentów w Berlinie i Weimarze, czy też podróże na zagraniczne dwory, czy też prywatne wyjazdy wakacyjne.

Jest to jedyne zdjęcie rodzinne, na którym widnieje syn Konrad Abłaß, który później wyemigrował do Brazylii (z przodu po lewej). Na zdjęciu widać państwa Abłaß, 3 córki z mężami, dwóch synów Abłaß, najstarszego wnuka i krewnego (u góry po prawej w tle).

Grünbuschbaude bei Hirschberg i. Riesengebirge

Ten pub, położony poza zabudowanym obszarem miasta, był dogodnym celem dla spacerowiczów. Małżonkowie Ablaß i ich krewni często chętnie spędzali tu czas.

Rodzina często wyjeżdżała na wycieczki w góry, tu do jednego z "Grenzbauden"

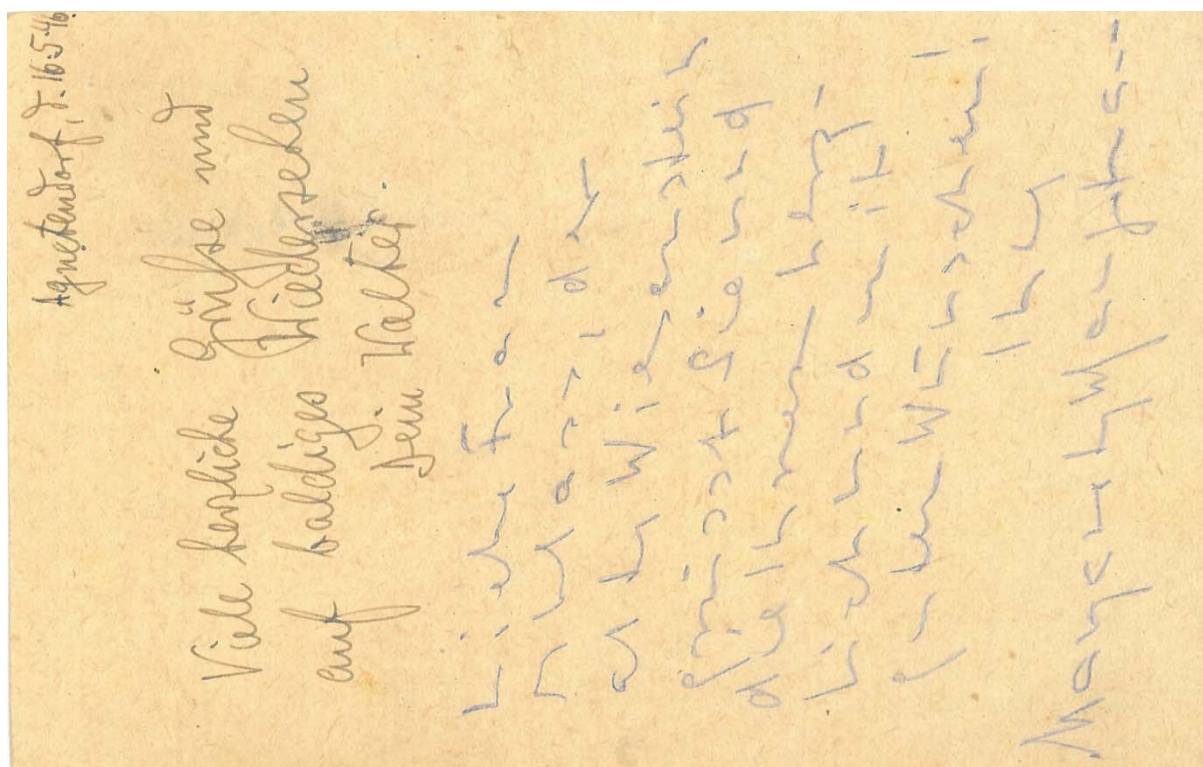

Tak wyglądało to za życia Bruno Ablaśa na szczycie Schneekoppe (1605 m n.p.m.). Był to popularny cel wycieczek górskich. Przez górę do dziś przebiega granica czesko-śląska.

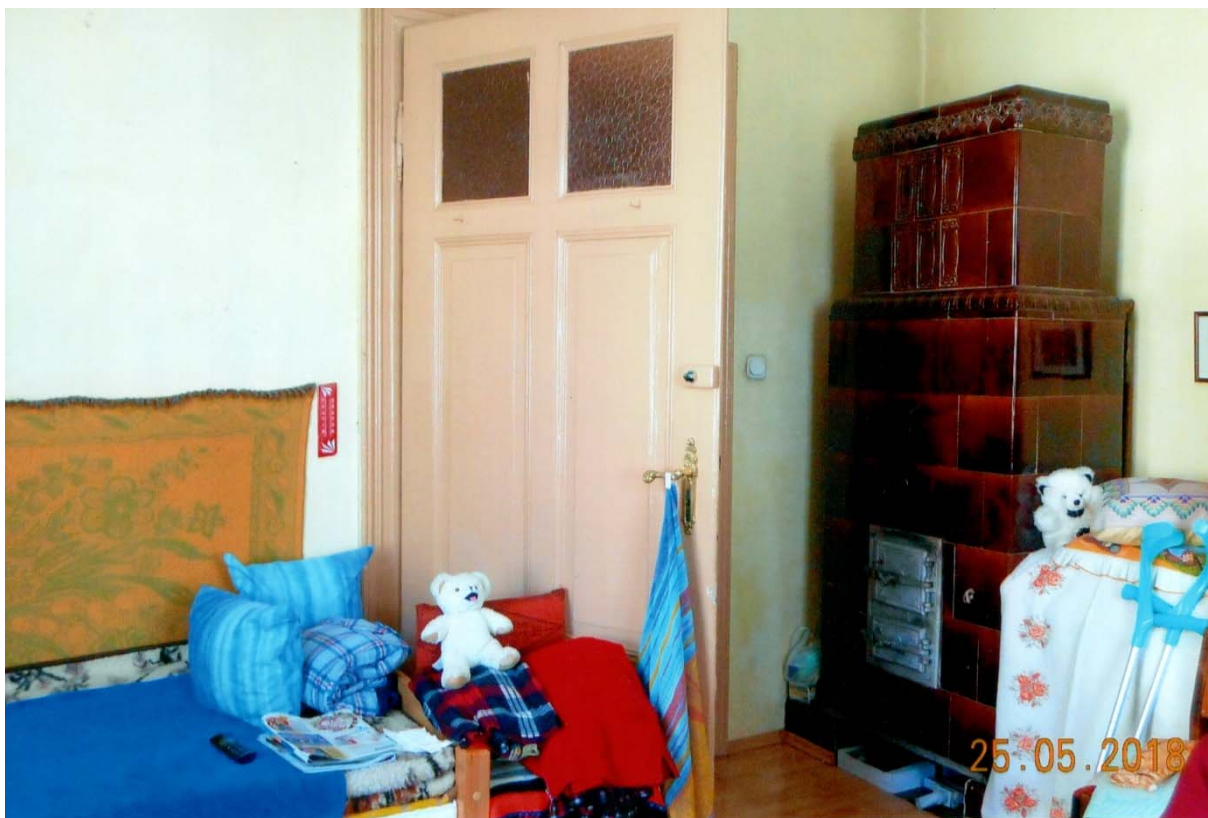

To zdjęcie z Schildauer Straße dokumentuje, że w sklepie po lewej stronie można było kupić nie tylko karkonoskie pamiątki, ale że sam Rü-bezahl był blisko mieszczan z Hirschbergu. Drogę do niego wskazało dwóch wycieczkowiczów stojących na balkonie nad drzwiami sklepu.

Linia tekstowa bezpośrednio nad witrynami: "Riesengebirgs-Erinnerungen",
Linia tekstu pod oknami na 2. piętrze: "Zum Rübezahl".

Przyjaźń między rodziną Ablafów a małżeństwem Hauptmannów trwała także po śmierci Bruno Ablafa. Zięć Bruno, Walter Roth, nadal często odwiedzał dom "Wiesenstein" w Agnetendorf, jak tutaj 3 tygodnie przed śmiercią Gerharta Hauptmanna. Hauptmann nie był już w stanie pisać samodzielnie; przejęła to zadanie pani Hauptmann, kierując tę kartkę do wdowy po Bruno, Hedwig Ablaf. Tekst napisany przez panią Hauptmann brzmi: "Droga pani Ablaf, stary Wiesenstein przesyła pani i pani najserdeczniejsze pozdrowienia i dobre życzenia! Wasza, Margarete Hauptmann."

A dzisiaj? Ten piec kaflowy w dawnym salonie rodziny Abłaß jest jednym z niewielu przedmiotów w domu przy Wilhelmstra-ße, które przypominają nam jeszcze czasy sprzed 1945 roku.

Rodzina siedziała w tym kącie salonu słuchając radia. Pod ścianą stała kanapa, a nad oparciem kanapy wisiał obraz "Servietten", obraz Wernera Fechnera.

Seria zdjęć II rozpoczyna się tutaj. W ratuszu, w środku miasta, zbierało się zgromadzenie radnych miejskich, drugie główne pole działania dr. Abłaśa jako radnego miejskiego i przewodniczącego rady miejskiej.

To właśnie tutaj, przez rynek, prowadziła droga rajcy miejskiego dr Abłaśa z jego domu do ratusza. W dni targowe mógł z bliska obserwować gwar sprzedawców i kupujących z miasta i ze wsi. Tramwaj gazowy Hirschberga wyglądał jak tramwaj bez pantografów. Podobnie jak jego następcy, "Elektryczny", przejechał przez wąskie uliczki centrum miasta i przez rynek.

Oczywiście Hirschberg - jak każde śląskie miasto - ma fontannę Neptuna. Stojący na postumencie w fontannie bóg wody nazywany był na Śląsku "Gabeljürge". To tutaj ludzie spotykali się, gdy mieli randkę.

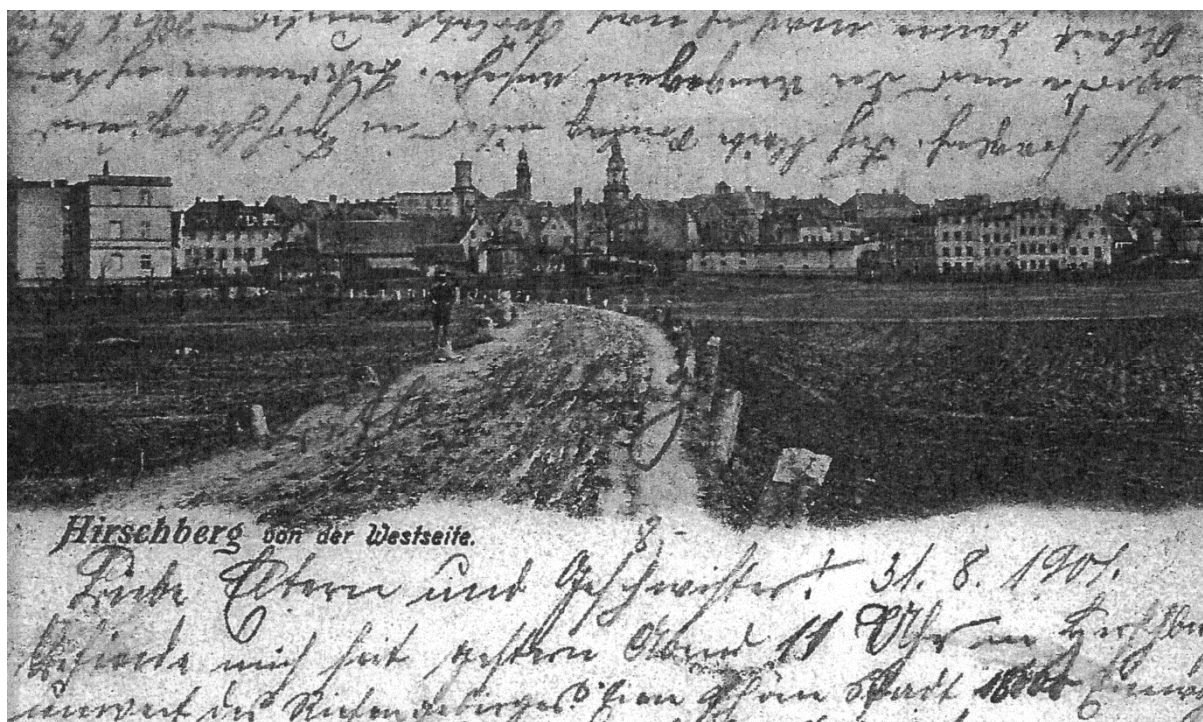
Dr Abłaß miał taki widok z wieży ratuszowej. Tutaj mógł zbadać teren zamieszkały przez obywateli Hirschberga, których troski musiał załatwić w radzie miejskiej.

1897. Powodzie w Schmiedeberg

Dolna Szkoła dzień po powodzi

W czasie, gdy Bruno Ablaß osiedlił się w Hirschbergu, główne drogi w Hirschbergu były już wybrukowane, mimo że od pierwszego wybrukowania dróg w Europie minęło około 60 lat (1834 r. w Paryżu).

W tym miejscu spotykają się drogi z 4 kierunków. Widoczna na zdjęciu wznosząca się droga prowadzi nad linią kolejową przy lewej krawędzi zdjęcia. Nowy tunel dla pieszych znajduje się za krzakami z przodu po prawej stronie.

W Hirschbergu nowy "elektryczny" był przedmiotem drwin na wspomnienie oryginalnego tramwaju konnego: "Elektryczny wozi dyszel na dachu".

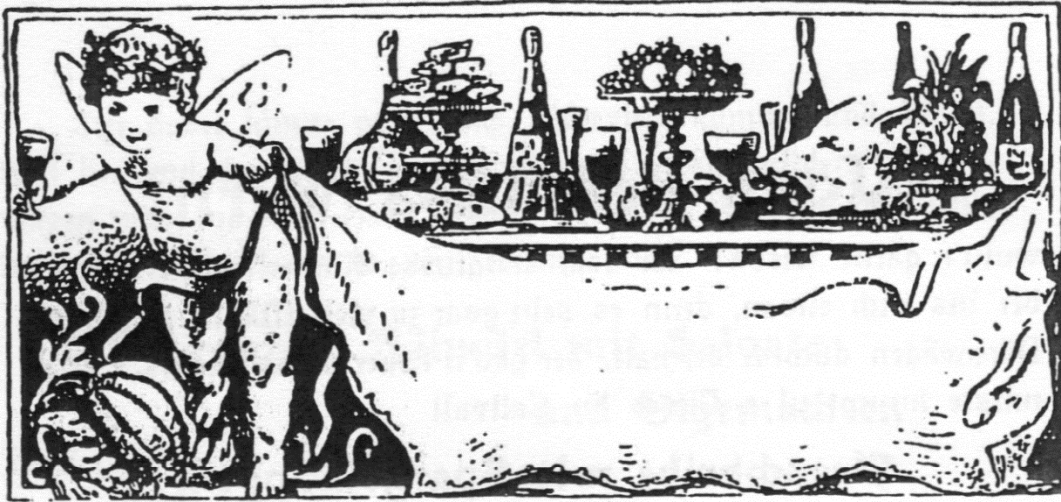
Ten profil Karkonoszy znajduje się w Hirschberg na Kavalierberg. Składa się z płyt skalnych, z których każda wskazuje na rodzaj skały tworzącej pasmo górskie w danym miejscu. Górna krawędź profilu pokazuje przebieg grzbietu górskiego..

Tutaj, w domu starców "Bethesda" w Hirschbergu, żyła w latach wdowieństwa bardzo już wiekowa "ciotka Aschenborn".

Teatr Miejski w Hirschbergu, otwarty w okresie secesji i początkowo przez wiele lat nazywany "Kunst- und Vereinshaus". Po prawej stronie arteria w kierunku wschodniej części Karkonoszy, po lewej ulica Teatralna. Oprócz spektakli teatralnych w budynku tym odbywały się różnorodne imprezy, np. bankiet jubileuszowy Towarzystwa Karkonoskiego z okazji 25-lecia jego istnienia. (patrz następna strona)

Speisekarte

für das

Festessen zum 25jährigen Jubiläum

des

Riesengebirgsvereins

am 13. Juni 1905

im

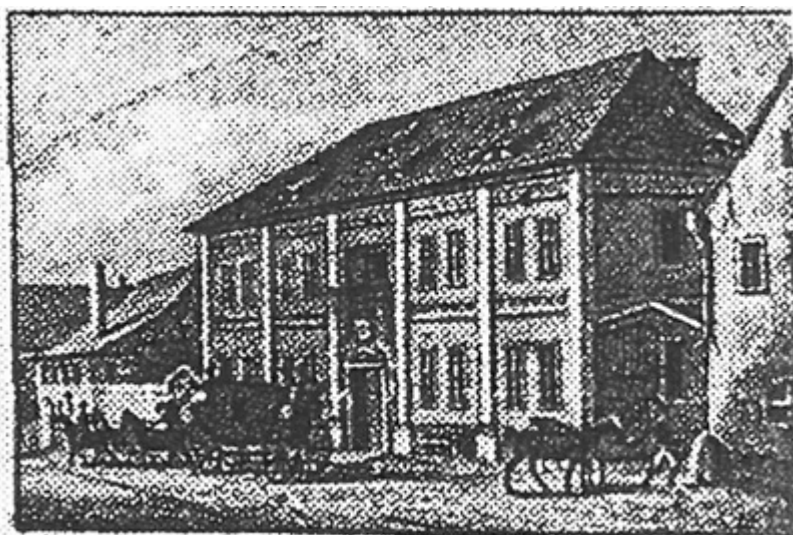
Kunst- und Vereinshause zu Hirschberg.

Miejskie. Liceum wraz z Oberlyzeum z klasami kobiecymi i instytucją studyjną. Do budowy tej szkoły przyczynił się radny miejski dr Ablaß.

W ciągu kilku lat miasto wzniosło 2 okazałe budynki dla szkół średnich: Po liceum (zdjęcie powyżej), tutaj znajduje się budynek dla szkoły, którą później nazwano "Liceum dla chłopców". Budynek ten ma tak ogromne rozmiary, że od 1934 r. mógł pomieścić jeszcze jedną kompletną szkołę średnią, a mianowicie Gimnazjum, które po zaledwie 4 latach musiało opuścić swój nowy budynek, do którego wprowadziło się dopiero w 1930 r., aby zrobić miejsce dla "Hochschule für Lehrerbildung" (zdjęcie str. 316 poniżej)..

Die Post

Stary budynek poczty, przed którym stały jeszcze dyliżansy i o którym dr Ablaß oświadczył w Reichstagu, że warunki w tym budynku są dość nędzne i nie można już oczekiwać od urzędników. W dniu 1.4.1913 r. odsiedział swoje..

Dla nowego budynku poczty (po prawej stronie na zdjęciu) miasto wytyczyło tę "Poststraße", która łączy się z tyłu z Bahnhofstraße, a jednocześnie także "Kleine Poststraße", która odgałęzia się w lewo. Dzięki temu pojazdy pocztowe nie musiały zawracać przed pocztą.

Portal poczty otwartej w 1913 roku i rzeźby Rübezahl nad portalem.

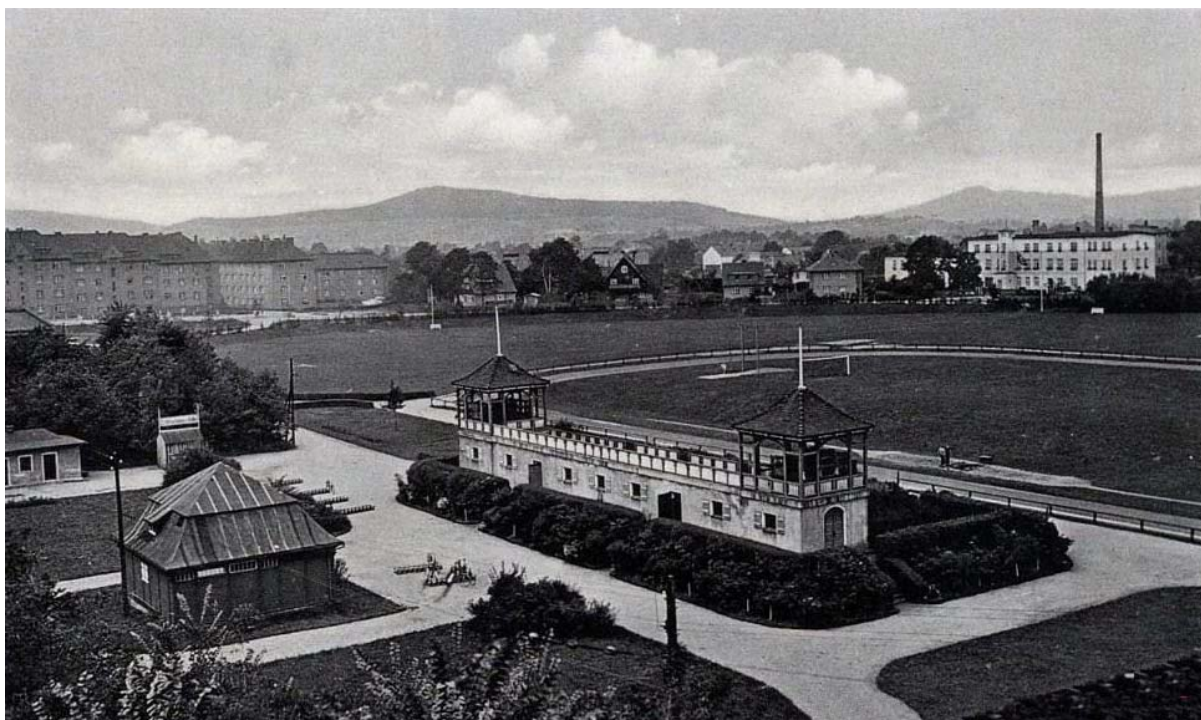
I tak 5 obrazów pejzażowych, które namalował prof. Wislicenus, a którymi tak zachwycił się Bruno Abłaß, wystawiono od kwietnia 1919 r. w nowym muzeum Hirschberga: po lewej stronie pejzaż wiosenny, po prawej obraz zimowy.

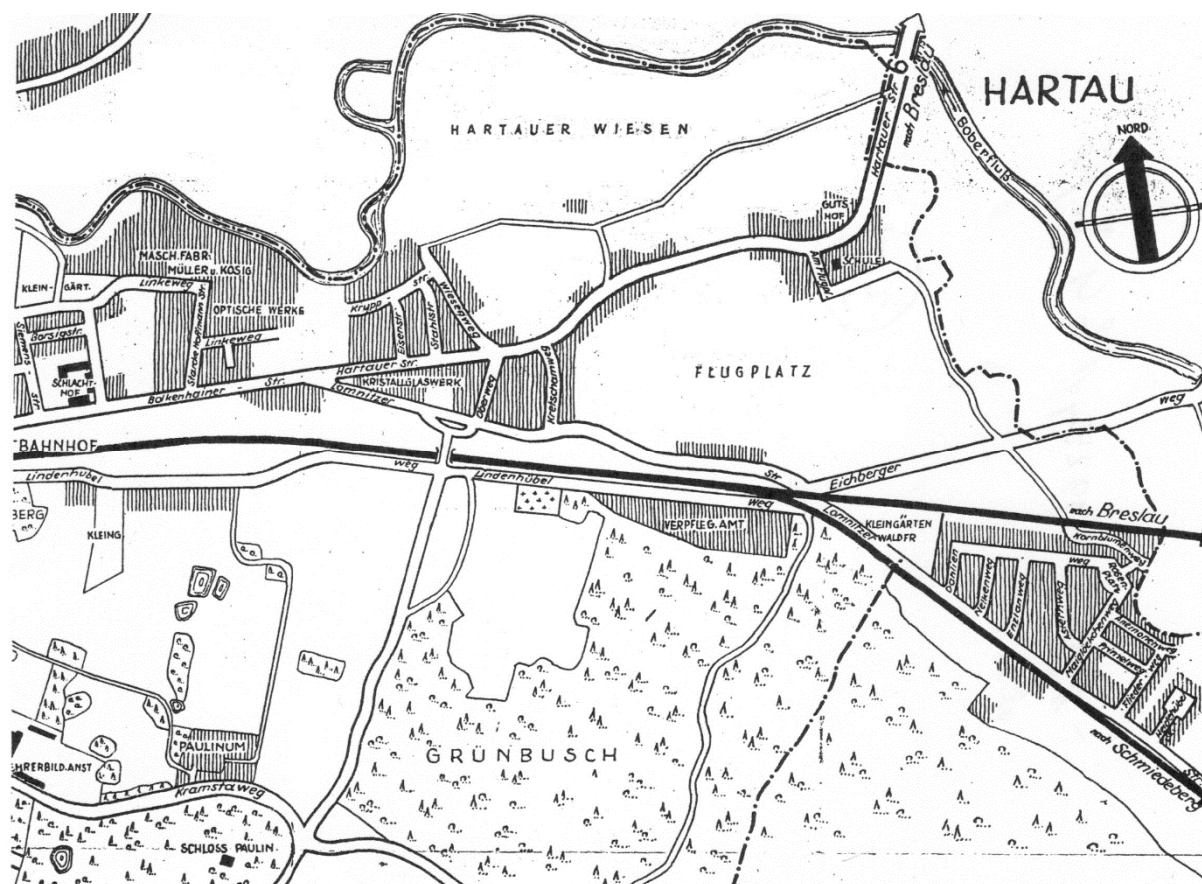
S
 To zdjęcie z 6 marca 1940 roku stanowi dowód, że muzeum, choć ponad 10 lat po jego wybudowaniu, otrzymało nazwę "Muzeum Sudeckie". - Śnieg, który spadł w pierwszych dniach marca, spiętrzył się na wysokość prawie 2 metrów.

Krematorium na cmentarzu komunalnym w Hirschbergu, które zostało otwarte w 1915 roku.

Stadion sportowy wybudowany w 1922 roku na "Feigenmundzie" w Hirschbergu.

Lotnisko, które powstało na tym rozwidleniu dróg w 1925 roku, rozciąga się w pobliżu granic miasta Hirschberg.

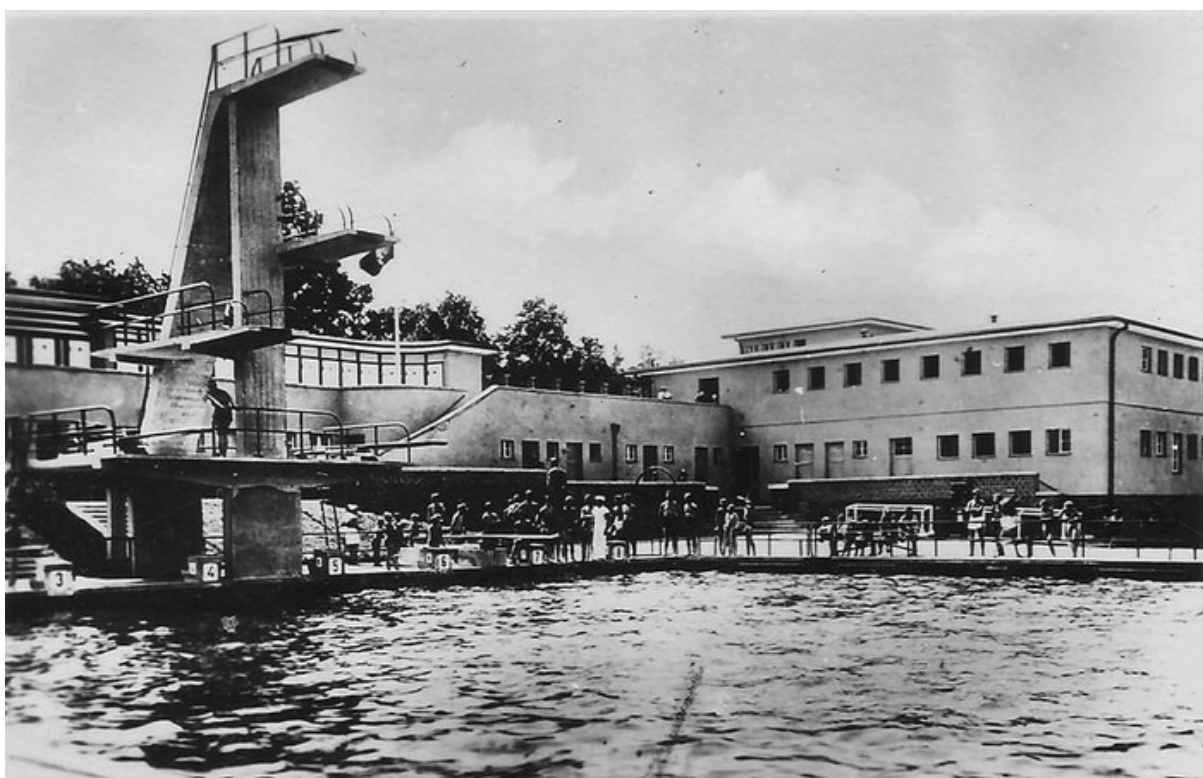
Po ukończeniu budowy lotniska w Hirschbergu rozpoczęto fotografowanie z powietrza. To zdjęcie zostało wykonane bardzo szybko, a mianowicie w czasie, gdy miasto nie zostało jeszcze przemianowane na "Hirschberg im Riesengebirge". Na zdjęciu widać jak wyraźnie mieszkańcy Hirschbergu rozłożyli swoje miasto, dzisiejsze śródmieście, w okresie baroku.

Nowy budynek gimnazjum otwarto 1 października 1930 roku. Gimnazjaliści uczyli się w tym budynku tylko przez 4 lata. Po wprowadzeniu się kolegium nauczycielskiego mogli korzystać tylko z sali gimnastyczne.

Basen zewnętrzny, zbudowany na początku lat 30-tych, posiada wieżę do nurkowania o wysokości 10 m oraz inne deski do nurkowania na czterech poziomach pośrednich. Trzy baseny mają cztery różne głębokości: brodzik z przodu, basen podzielony na niepływających i półpływających po prawej stronie oraz basen dla pływaków i nurków z tyłu.

Zwischen Mauern und Türmen

Ein Roman aus dem 18. Jahrhundert

von

Fedor Sommer

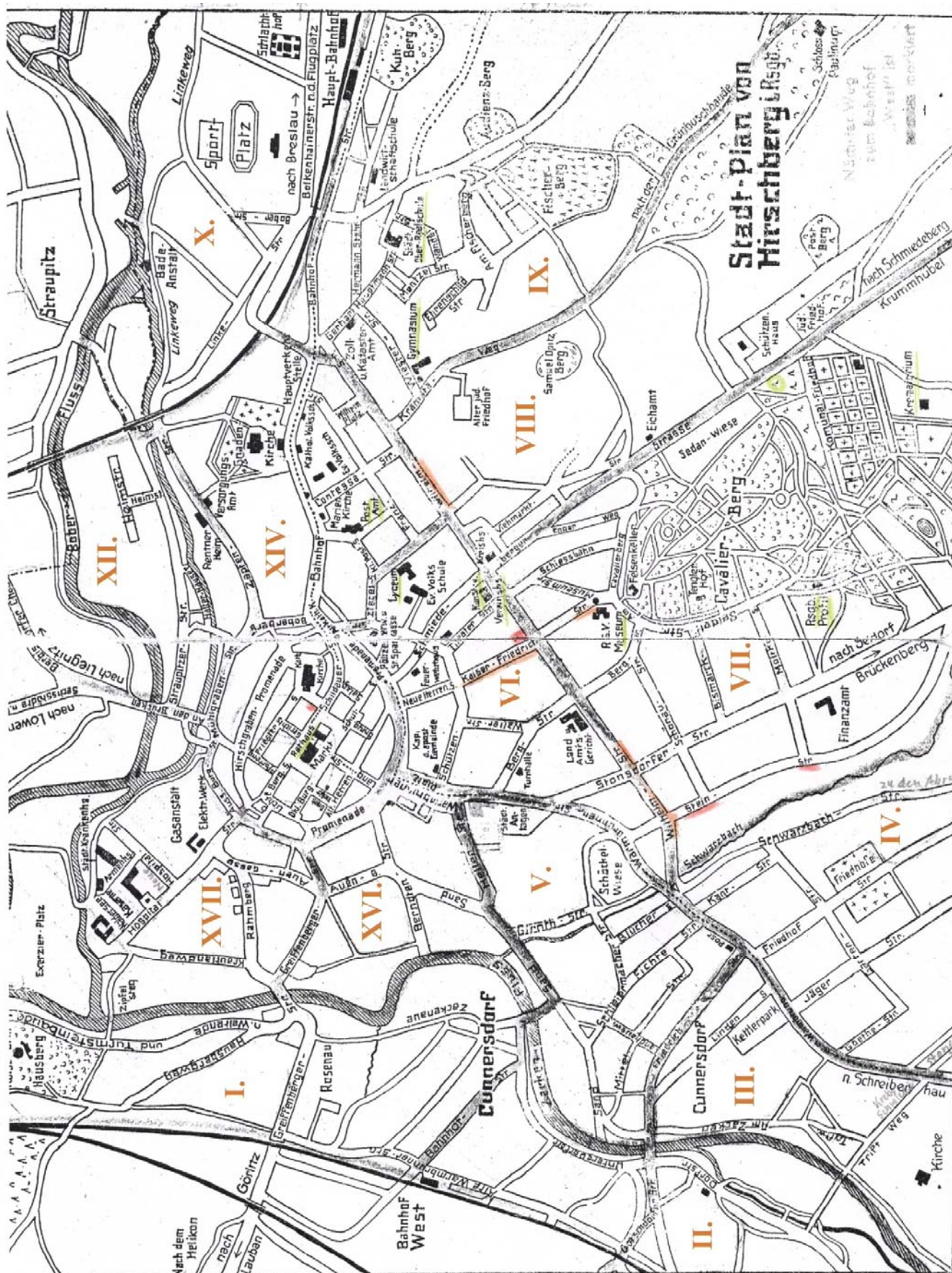
Dritte Auflage

Halle/Saale 1934

Verlag Buchhandlung des Waisenhauses

Na podstawie tej powieści śląski poeta Hans Christoph Kaergel napisał sztukę festiwalową pod tym samym tytułem, która od 1933 roku była wystawiana w Hirschbergu co roku w ramach Tygodnia Karkonoszy.

Cyframi rzymskimi oznaczono okręgi miejskie, na które podzielono Hirschberg w okresie od maja 1945 do lipca 1946 roku.

Dziś jest 10:00.

POLEN

TSCHECHOSLOWAKEI!

- Provinzialgrenze ab 1920
 ----- Provinzialgrenze bis 1920 bzw. 1922
 ----- Grenze zwischen Nieder- und Oberschlesien

- Über 500.000 Einwohner
- bis zu 200.000 Einwohner
- bis zu 100.000 Einwohner
- bis zu 30.000 Einwohner
- bis zu 10.000 Einwohner

Hirschberg na Śląsku, miasto, które przez wieki nosiło ten herb, a które dziś nazywane jest "Jelenią Górą", w 27 roku życia stało się domem dla prawnika i notariusza dr Bruno Ablaśa i pozostało nim przez 49 lat do końca życia. Mieszkał tu z rodziną, wykonywał swój zawód i pracę w radzie miejskiej, gdzie mógł znacznie przyczynić się do rozkwitu miasta. Stąd udał się do miejsc swojej działalności jako poseł do dwóch niemieckich parlamentów. Stąd wyruszył w swoje edukacyjne podróże, które zaprowadziły go na cztery kontynenty. Wykorzystywał bliskość miasta do Karkonoszy na wycieczki i wędrówki na łonie natury. Przyjaźnie ze znanymi osobistościami literatury i sztuki, w tym z Gerhartem Hauptmannem, największym niemieckim poetą swoich czasów, wzbogaciły jego życie.